

Oğlan ve Ren Geyiği

Çınar BİBER

Ođlan ve Ren Geyiđi

Çınar BİBER

Leo, kuzey ormanlarının kıyısındaki küçük bir kasabada yaşıyordu. Yaban hayatını izlemeyi her şeyden çok severdi. Her sabah hardal sarısı kazağını ve mavi atkısını giyer, bez çantasını kapar ve dışarı çıkardı. Kuşları ve tavşanları izlerken ela gözleri parıldardı. Her zaman yanında bir kurşun kalem ve rulo yapılmış bir harita taşır, maceraya hazır olurdu.

Serin bir sabah Leo, ağaçların yanında duran bir ren geyiği gördü. Sıcak kahverengi bir postu, krem rengi bir göğsü ve geniş, dallanan boynuzları vardı. Kırmızı tasmaındaki küçük pirinç çingirak şingırdadı. Ren geyiği Leo'ya yumuşak, koyu gözlerle baktı. "Merhaba," diye fısıldadı Leo. Ren geyiği kaçmadı. Sanki Leo'nun onu takip etmesini istiyormuş gibi öylece bekledi.

Leo ren geyiğini takip etmeye karar verdi. Kurşun kalemini ve haritasını çıkardı. "Nereye gittiğini çizeceğim," dedi. Ren geyiği yavaşça yürüdü, Leo da arkasından yürüdü. Uzun çamların ve şırıldayan bir derenin yanından geçtiler. Leo patikayı küçük bir çizgiyle işaretledi. Ren geyiğinin çingırağı usulca şıngırdadı. Leo kendini mutlu ve meraklı hissetti. Bu, büyük bir maceranın başlangıcıydı.

İlkbahar geldi ve kar erimeye başladı. Ren geyiği Leo'yu çamurlu bir patıkaya götürdü. Küçük kuşlar tepelerinde uçuşup yüksek sesle cıvıladılar. "Bunlar göçmen kuşlar," dedi bir ses. Leo döndü ve kırmızı örgü şapkalı, yuvarlak gözlüklü yaşlı bir kuş gözlemcisi gördü. Elinde dürbün ve bir defter vardı. "Her yıl aynı patikaları kullanırlar," dedi. Leo'nun gözleri kocaman açıldı.

Yaşlı kuş gözlemcisi gökyüzünü işaret etti. "Kuşların güvenle yolculuk edebilmesi için birbirine bağlı yaşam alanlarına ihtiyacı var," diye açıkladı. "Bir yerde dinlenirler, sonra bir sonrakine uçarlar." Leo başını salladı ve haritasına küçük kuş simgeleri çizdi. Ren geyiği sabırla bekledi. Çalılarının arasından uzun kulakları seğiren bir tavşan fırladı. O da aynı patikayı takip etti. Leo gülümsedi. "Herkes bu patikayı kullanıyor!" dedi.

Yaz geldi, sıcak ve yeşil. Ren geyiği gölgeli bir ormana yürüdü. Leo arkasından gitti, sivrisinekleri kovalayıp çilli burnunu sildi. Tavşan da yanlarında zıpladı, beyaz kuyruğu sallanıyordu. Leo haritasına daha çok çizgi çizdi. Ren geyiğinin yemek yemek ve dinlenmek için durduğu yerleri işaretledi. "Yazın serin yerlere ihtiyacın var," dedi Leo. Ren geyiği kulaklarını oynattı ve çingırağını şingıratı.

Bir gün Leo ren geyiğini gözden kaybetti. Endişeyle etrafına bakındı. Sonra çingırağı duydu. Ses, sık bir çalı kümesinin arkasından geliyordu. Ren geyiği gizli bir patika bulmuştu. Leo çalıların arasından geçti ve kır çiçekleriyle dolu küçük bir çayır gördü. "Gizli yollar biliyorsun!" diye güldü Leo. Gizli patikayı haritasına çizdi. Ren geyiği sakin ve dostça bekledi.

Sonbahar geldi ve yapraklar kırmızıya ve altın rengine döndü. Ren geyiği artık daha hızlı yürüyordu. Leo yetişmek için acele etti. Yaşlı kuş gözlemcisi yine ortaya çıktı. "Kuşlar güneye uçuyor," dedi ve işaret etti. "Senin ren geyiğinle aynı yolları izliyorlar." Leo haritasına oklar çizdi. Tavşan da görüldü, ot topluyordu. "Herkes yola çıkmış," dedi Leo. Haritasıyla gurur duyd.

Leo önemli bir şey fark etti. Haritasındaki patikaların hepsi birbirine bağlıydı. Ren geyiğinin izi, kuşların dinlenme yerlerine ve tavşanın yuvalarına çıkıyordu. "Kocaman bir ağ gibi," dedi. "Hayvanların mevsimler arasında güvenle yolculuk edebilmesi için birbirine bağlı yaşam alanlarına ihtiyacı var." Yaşlı kuş gözlemcisi gülümsedi. "Aynen," dedi. "Yabanıl yerler bağlantılı olduğunda hayvanlar yıl boyunca yiyecek ve barınak bulabilir."

Kış geldi, soğuk ve beyaz. Ren geyiğinin postu kalınlaştı. Leo en sıcak giysilerini giydi ve tanıdık patikaları takip etti. Kar yeri kaplamıştı ama ren geyiği yolu biliyordu. Leo'yu başka ren geyiklerinin beklediği korunaklı bir vadiye götürdü. Leo kış patikasını haritasına çizdi. "Her zaman iyi bir yer buluyorsun," dedi. Ren geyiği çingırağını usulca şingıratı.

Eve dönünce Leo haritasını masaya yaydı. Harita ilkbahar, yaz, sonbahar ve kış için patikaları gösteriyordu. Kuşlar, tavşanlar ve ren geyikleri çizmişti. Yaşlı kuş gözlemcisi ziyarete geldi. "Haritan harika," dedi. "Yabanıl yerlerin nasıl bağlantılı kaldığını gösteriyor." Leo'nun yüzü aydınlandı. "Herkesin bunu görmesini istiyorum," dedi. "O zaman bu patikaları neden korumamız gerektiğini anlarlar."

Leo haritasını okulda gösterdi. Sınıf arkadaşları etrafına toplandı, patikaları işaret ettiler. "Ren geyiği ilkbaharda buraya gidiyor," diye açıkladı Leo. "Kuşlar da sonbaharda burada duruyor." Öğretmeni gülümsedi. "Önemli bir şey öğrenmişsin," dedi. "Hayvanların birbirine bağlı yaşam alanlarına ihtiyacı var." Leo'nun dişi eksik gülümsemesi iyice genişledi. Haritasının insanların anlamasına yardımcı olabilmesinden mutluluk duydu.

Kasaba, birbirine bağılı patikaları korumaya karar verdi. Tabelalar koydular ve patikalar boyunca alılar diktiler. Leo yardım etti. Yaşı kuş gözlemcisi defterini getirdi ve gördükleri her hayvanı yazdı. "Yabanıl yerleri bağılantılı tutuyoruz," dedi. Leo başını salladı. Ren geyiğinin ve diğerk bütün hayvanların yolculuk ederken güvende olacağını biliyordu.

Ertesi ilkbahar Leo ren geyiğini yine gördü. Ağaçların yanında duruyordu, çingırağı şingırdıyordu. Leo ona koştu. "Geri döndün!" dedi. Ren geyiği başını omzuna yasladı. Tavşan yanlarından zıpladı ve yaşlı kuş gözlemcisi uzaktan el salladı. Leo artık yıpranmış ve buruşmuş haritasını çıkardı. "Başardık," diye fısıldadı. Ren geyiği yumuşak gözlerini kırptı.

Leo hâlâ her gün yaban hayatını izliyor. Haritasını çantasında rulo yapılmış hâlde, yeni keşiflere hazır tutuyor. Hayvanların mevsimler arasında güvenle yolculuk edebilmesi için birbirine bağlı yaşam alanlarına ihtiyacı olduğunu biliyor. Ve elinde kurşun kalemi olan meraklı bir oğlanın fark yaratabileceğini de biliyor. Ren geyiğinin çingırağı uzaklarda şingırdıyor ve Leo diş eksik gülümsemesiyle gülümsüyor.

Şimdi kuzey ormanlarında yürürken hardal sarısı kazaklı ve mavi atkılı bir oğlan görebilirsin. Belki bir haritaya bir şeyler çiziyordur. Ve dikkatle dinlersen küçük bir piriç cıngırak duyabilirsin. Bu, Leo ve ren geyiğidir; her mevsim birbirine bağlı patikalardan geçerler. Ve sana her zaman yolu göstermekten mutluluk duyarlar.